

Ministeren for Handel og Søfart

(Muus): Jeg skal herved have den Ære for det høje Ting af fremsætte *Forslag til Lov om Næringsvirksomhed som Handelsagent for udenlandske Firma*. Det er nu ca. 56 Aar siden, at Næringsloven blev givet, og det er jo ikke alene naturligt, at der i det Tidsrum har maattet finde betydelige Ændringer Sted indenfor Næringslivet, men det vilde tværtimod være sørgeligt, om man havde stagneret i den Tid. Handelsagenterne for de udenlandske Firmaer er netop en af disse nye Foreteelser, som er opstaaede i dette Tidsrum. I 1857 kendte man ikke, kan man vel nok sige, til Handelsagenten. Men man kendte den Gang Kommissionshandelen; det er Kommissionshandelen, som staaar omtalt i Næringsloven, det vil sige, naar en Købmand solgte eller købte for en anden Mands Regning, gjorde han det i sit eget Navn og under sit eget Navns fulde Ansvar. Nu derimod køber og sælger Agenten ogsaa for anden Mands Regning, men vel at mærke, han giver ikke sit eget Navn, thi han indestaar ikke for Handelen; han hæfter kun for, at han skal være pligtig til at bevise, at han er bemyndiget til at optræde paa den anden Mands Vegne. I den Tid, der er gaaet, har dette udviklet sig i meget høj Grad, saaledes at Agenterne for fremmede Huse nu danner en meget væsentlig Del af Handelsstanden i en By som København. Saa fremkommer da Spørgsmaalet om disse Handelsagenters næringsretslige Stilling. Saavel af Autoriteterne som af Grosserer-Societetets Komité har i de forløbne Aar Spørgsmaalet været opfattet saaledes, at man mente, at en her bosiddende Agent for et fremmed Hus maatte være pligtig til at løse Borgerskab her i København som Grosserer eller dermed ligestillet Borgerskab som Vinhandler eller Trælasthandler og i Provinserne som Købmand. I November i Fjor faldt der imidlertid en Højesteretsdom, som kuldkaastede hele denne Fremgangsmaade, idet den gjorde gældende, at en Handelsagent for et fremmed Hus ikke kommer ind under Kommissionshandelen og ikke er pligtig til at løse Borgerskab. Denne Virksomhed maatte altsaa betragtes som fri Næring. Denne Højesteretsdom har vakt stor Bestyrtelse indenfor Handelsstanden. Det vilde f. Eks. for Grosserer-Societetets Komité være en meget alvorlig og sørgelig Ting, om alle disse Agenter skulde ophøre at være Medlemmer af Grosserer-Societetet. I selve Foreningen af Repræsentanter for

udenlandske Firmaer er der for øvrigt en meget varm Tilslutning til Komiteens Standpunkt, og det samme har været Tilfældet i Provinshandelsforeningernes Fællesudvalg.

Foranlediget ved disse Omstændigheder har jeg den Ære at forelægge dette Lovforslag, hvorefter Handelsagenter for udenlandske Firmaer herefter skal være pligtige til at løse Borgerskab, i København som Grosserer eller dermed ligestillet Borgerskab og i Provinserne som Købmand. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelte.

Derefter har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Thomas Larsen): Det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Bemyndigelse for Københavns Frihavns-Aktieselskab til Optagelse af Laan indtil et Beløb af 1 Mill. Kr.* Dette Laan skulde anvendes til Dækning af Udgifterne ved en Udvidelse af Pakhuslokalerne, som i Tidens Løb er blevne alt for smaa. Laanesummen forrentes og afdrages af Frihavns Indtægter med et fast aarligt Beløb lig med den fastsatte Renté af den oprindelige Laanesum med Tillæg af 1½ pCt. Endvidere foreslaas det, at Renten ikke maa overstige 4½ pCt aarlig, at Amortisationen kan udsættes indtil 10 Aar efter Laanets Optagelse, samt at forinden der tages Bestemmelse om Laanesummernes Anvendelse, bliver Københavns Havneraads Betænkning derom at indhente. I § 2 bestemmes det at: „for de Laan, som Selskabet optager i Medfør af § 1, kan der udstedes Partialobligationer paa ustemplet Papir, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, hvorhos Transport af de paa Navn lydende eller paa Navn noterede Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel, imod at der for de saaledes udstedte Obligationer under eet indbetales i Finanshovedkassen en Stempelafgift af 1/5 pCt. af Obligationernes samlede Paalydende“. Dette er Lovforslagets Indhold.

Lovforslagets Fremkomst grunder sig paa, at der fra Frihavns-Aktieselskabet til Ministeriet er indgaaet Andragende om Bemyndigelse til at rejse det nævnte Laan,